

Arrest

nr. 71 384 van 5 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 29 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 november 2011.

Gelet op de beschikking van 14 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar ouders worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake haar ouders werd bij arrest nr. 71 383 van 5 december 2011 als volgt gemotiveerd:

“Verzoekers voeren een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties

die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat ze in concreto geen toegang zouden hebben tot een daadwerkelijke bescherming van hun nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2. De bewering dat de Macedonische autoriteiten geen reële bescherming kunnen bieden middels een loutere verwijzing naar een uittreksel uit de Cedoca-informatie waarin gewag wordt gemaakt van discriminatie en waarbij ze zich louter beperken tot het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, volstaat niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekers zeggen te vrezen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

Daarnaast stelt de bestreden beslissing vast dat de vrees van verzoeker problemen te zullen krijgen met de Macedoniërs omdat hij documenten in verband met zijn legerdienst heeft neergelegd bij zijn asielaanvraag in België, een loutere hypothese betreft die niet stoelt op enig objectief gegeven en bovendien niet als vertrouwelijke informatie kan worden beschouwd. Verzoekers geven in hun verzoekschrift geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe een nieuw stuk neer te leggen en te verwijzen naar hun verzoekschrift. Het kwestieuze stuk is een verklaring van het Macedonische Ministerie van Binnenlandse zaken stellend in vertaling dat verzoekers "leven en zijn wandel zijn bedreigd en hij is aldus in gevaar in de Republiek Macedonië. Wij kunnen hem niet beschermen tegen een bepaalde groep burgers die in contact komt met de bovenvermelde persoon." De Raad stelt vast dat dergelijke verklaring, afkomstig van een Macedonische autoriteit in het licht van de beschermingsmogelijkheden, zoals beschreven in de zich in het administratief dossier bevindende SRB van 4 juli 2011 (p. 69-88), volstrekt ongeloofwaardig is en verleent er dan ook geen bewijswaarde aan.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Macedonië."

Bijaldien toont verzoekster evenmin aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar haar land.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER